

[Finansministeren.]

over, idet jeg kan henvise til allerede fremsatte Bemærkninger. Derimod var det ærede Medlem inde paa Tanken om noget, han kaldte „den hvilende Grundskyldsbyrde“, som først skulde blive effektiv ved Salg eller ny Udnyttelse af Ejendommen. Jeg skal ikke bestræbe mig, at denne Tanke kan give Anledning til en saglig Debat og Forsøg paa at naa et Resultat i denne Henseende. Der kan være en rimelig Begrundelse derfor i visse Tilfælde. Det ærede Medlem var i samme Forbindelse inde paa Omtale af den gældende Lovs § 13, den nye § 18, hvorefter der er visse Muligheder for Eftergivelse og Henstand, og det ærede Medlem berørte Spørgsmaalet om, hvorvidt de Beløbsgrænser, der er fastlagt i de allerede eksisterende Bestemmelser, og 800 m² Grænsen kan siges at være rigtige efter den Udvikling, der har fundet Sted. Den Tankegang, der ligger i den nye § 18, den gamle § 13, ligger paa Linie med, hvad jeg forstaaer det ærede Medlem kunde tænke sig anvendt paa et videre Felt og maaske paa flere Omraader.

Jeg har forstaaet det ærede Medlem derhen, at han med en „hvilende Grundskyldsbyrde“ mener, at der faktisk Aar for Aar paa den paagældende Ejendom skal opsummeres det Beløb, som burde have været betalt i Grundskyld for de enkelte Aar. Jeg forstaaer ogsaa, at det ærede Medlem anser det for rigtigt, at denne Opsummering bliver rentefri i Lighed med, hvad der allerede er gældende ifølge Lovens § 13. Der er maaske, vil jeg gerne sige, en vis Mulighed for, at man ved en Forhandling i Udvalget kan naa til en Ordning paa et Punkt som dette. Jeg vil i hvert Fald ikke paa Forhaand afvise, at der her skulde være Mulighed for at naa til Overensstemmelse med det ærede Medlem, idet der, saa vidt jeg i en Hast kan overse hele Spørgsmaalet, her er Tale om en Form for Videreførelse af en allerede eksisterende Bestemmelse.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby henviste endvidere til § 13, hvor der tales om Statens og Kommunernes inden for disses eget Omraade beliggende Ejendomme — det er den nye § 13, den gældende Lovs § 8, det drejer sig om. Der er her Tale om en Formuleringfejls. Meningen, tror jeg, er tydelig nok for samtlige Medlemmer, men jeg tror, det kan være rigtigt, at man enten sætter Ordet „samt“ ind i Stedet for „og“ eller deler denne Passus op i 2 Stykker, for Klarhedens Skyld, eller skal vi sige: for den sproglige Soberheds Skyld. Men det er i hvert Fald et Punkt, hvor det ærede Med-

lem Hr. Kristen Amby og jeg ikke skal komme i Totterne paa hinanden under Forhandlingerne i Udvalget. Det kan vel nærmest betegnes som en Skønhedsfejls.

Derimod er jeg ikke enig med det ærede Medlem Hr. Kristen Amby i, at Konjunkturtillægget bør beregnes paa Grundlag af Vurderingen i 1932. Det er sagt mig, at 1936-Vurderingen i væsentlig Grad falder sammen med Grundbeløbene, og at der derfor næppe er nogen større Realitet i det, det ærede Medlem var inde paa, men at man bør fastholde den foreslaaede Bestemmelse om, at Vurderingen i 1936 tages som Udgangspunkt ved Beregningen af Konjunkturtillægget.

Det ærede Medlem har ogsaa været inde paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigt at beregne Konjunkturtillægget alene paa Grundlag af Grundværdien af Landbrugsjord uden for Københavns Amt; jeg forstaaer Bestemmelsen, saaledes som jeg tidligere har bemærket det, derhen, at der er Tale om en administrativt praktisk Afgrænsning af et Omraade, og hvis man endelig vilde tage Københavns Amts deciderede Landbrugsomraader med i Betragtning, vilde der næppe derved ske nogen Forskydning, der kunde komme til at spille nogen afgørende Rolle for Konjunkturtillægget. Man har altsaa ment det praktisk rent administrativt at lægge denne Grænse, men det er en af de Ting, som man naturligvis kan drøfte med de særlig sagkyndige i det Udvalg, der vil blive nedsat til Behandling af Lovforslaget. Jeg har ladet mig overbevise om, at denne Bestemmelse er baade forsvarlig og saglig.

Endelig rejste det ærede Medlem til Slut i sit Indlæg Spørgsmaalet om, hvorvidt det har været rigtigt at fremsætte dette Lovforslag samtidig med, at der nedsattes en Grundskyldskommission. Nedsættelsen af denne Kommission er jo umiddelbart forestaaende, der ventes kun paa, at Partierne skal udpege deres Repræsentanter. Jeg har for et Par Dage siden tilskrevet de enkelte Partier og venter nu kun paa, at den endelige Sammensætning af Udvalget skal komme i Orden. Grundlaget skulde være fuldt til Stede. Det ærede Medlem spurgte altsaa, om det er rigtigt at søge dette Lovforslag gennemført samtidig med, at denne Grundskyldskommission nedsættes, og samtidig med, at der, som det ærede Medlem sagde, i Boligministeriet arbejdes med Ændringer i Byplanlovgivningen, der maa paaregnes at kunne faa Indflydelse paa det Anliggende, som denne Lovgivning beskæftiger sig med. Hvad Grundskyldskommissionen